

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ครั้งนี้มี (1) ชุด จำนวน 680 ฉบับ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำตอบของอาจารย์ผู้สอนวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี ในวิทยาลัยครูจำนวน 123 ฉบับ แบบสอบถามที่เป็นคำตอบของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษปีสุดท้ายในวิทยาลัยครู จำนวน 557 ฉบับ แบบสอบถามได้รับคืนมาทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 88.89 ของจำนวน ประชากรทั้งหมดในวิทยาลัยครูที่เปิดสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรีจำนวน 25 แห่ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมานั้น ได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอในรูปแบบของ ตาราง ซึ่งผลของการวิเคราะห์ได้แสดงไว้ในตารางที่ 1-15 สำหรับตารางที่ ๑-3 เป็น ผลการวิเคราะห์สถานภาพของประชากรประเภทอาจารย์และนักศึกษา สำหรับตารางที่ ๔-๑ เป็นผลการวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งได้จากประชากรประเภทอาจารย์ ส่วนตาราง ที่ 1๐-14 เป็นตารางการวิเคราะห์ปัญหาที่ได้จากประชากรประเภทนักศึกษา และตาราง ที่ 15 เป็นตารางการเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษในค่าน ต่าง ๆ ระหว่างความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา

ตารางที่ 2 สถานภาพของประชากรประเภทอาจารย์

สถานภาพ		อาจารย์	
		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	36	29.3
	หญิง	87	70.7
อายุ	20-25	0	0
	26-30	7	5.7
	31-35	56	45.5
	36-40	27	22.0
	41-45	19	15.4
	46-50	10	8.1
	51 ปีขึ้นไป	4	3.3
	อายุราชการในวิทยาลัยครู	1-5	7
6-10		51	41.5
11-15		44	35.8
16-20		5	4.1
21-25		10	8.1
26 ปีขึ้นไป		6	4.9
วุฒิการศึกษา		ปริญญาตรี	39
	ปริญญาโท	78	63.4
	ปริญญาเอก	2	1.6
	อื่น ๆ	4	3.3

จากตารางที่ 2 ปรากฏว่า อาจารย์สอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือมีอาจารย์หญิงถึงร้อยละ 70 ในด้านอายุนั้นส่วนใหญ่ อายุระหว่าง 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 45 ประสิทธิภาพการทำงานส่วนใหญ่มีประสิทธิผล อยู่ระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.5 และส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาโทถึงร้อยละ 63

ตารางที่ 3 สถานภาพของประชากรประเภทนักศึกษา

สถานภาพ		นักศึกษา	
		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	123	22.1
	หญิง	434	77.9
อายุ	19	1	0.2
	20	23	4.1
	21	81	14.5
	22	161	28.9
	23	104	18.7
	อื่น ๆ	187	33.6
	วุฒิการศึกษาต่อจากชั้น ม.ศ.3	ป.กศ.ต้น	259
ม.ศ.5		283	50.8
อื่น ๆ		15	2.7
วุฒิการศึกษาก่อนเข้าศึกษาหลักสูตร ค.บ. ในวิทยาลัยครู		พ.ม.	61
	ป.กศ.สูง	496	89.0
	อื่น ๆ	0	0

จากตารางที่ 3 ปรากฏว่า นักศึกษาหญิงนิยมเรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษถึงร้อยละ 77.9 โดยส่วนใหญ่มีอายุเกิน 23 ปี ถึงร้อยละ 33.6 ส่วนวุฒิการศึกษาของนักศึกษาที่จบ ม.ศ.5 แล้วจึงเข้าศึกษาต่อ ป.กศ.สูง มีมากกว่าผู้ที่จบ ป.กศ.ต้น คือ มีถึงร้อยละ 50.8 วุฒิของผู้เข้าศึกษาระดับ ค.บ. ในวิทยาลัยครู สาขาเอกภาษาอังกฤษ นั้นจบจากระดับ ป.กศ.สูง ถึงร้อยละ 89 มีเพียงร้อยละ 11 เท่านั้น ที่จบการศึกษาจากการสอบวิชาชุดครู พ.ม. แล้วจึงเข้าศึกษาต่อระดับ ค.บ. ในวิทยาลัยครู



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการเรียน การสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรีชั้นหลักสูตร ของประชากรประเภทอาจารย์

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1.	หลักสูตรวิชาเอกภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมคือพอที่จะให้นักศึกษามีความสามารถสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมและมัธยมได้	3.14	0.81	ปานกลาง
2.	หลักสูตรวิชาเอกอังกฤษมีความเหมาะสมคือพอที่จะให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะในการพูด ฟัง อ่าน และเขียน เพื่อสื่อความหมายกับชาวต่างประเทศได้	2.81	0.88	ปานกลาง
3.	หลักสูตรวิชาเอกอังกฤษมีความเหมาะสมคือพอที่จะทำให้นักศึกษาเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	2.82	0.85	ปานกลาง
4.	หลักสูตรวิชาเอกภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมคือพอที่จะทำให้นักศึกษาสามารถเพิ่มพูนความรู้และความเพล็ดเพล็ดจากการศึกษาและการอ่านด้วยตนเอง	2.88	0.83	ปานกลาง
5.	หลักสูตรวิชาเอกอังกฤษจัดได้เหมาะสมกับสภาพการณ์ และความต้องการของสังคมปัจจุบัน	2.72	0.72	ปานกลาง
6.	หลักสูตรวิชาเอกภาษาอังกฤษได้จัดแบ่งรายวิชาเอกไว้สัมพันธ์กัน	3.09	0.83	ปานกลาง
7.	ผู้สอนได้แจ้จุกมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของแต่ละรายวิชาที่สอนแก่นักศึกษาก่อนทำการสอน	3.29	1.03	ปานกลาง
8.	ปัญหาในโอกาสเลือกเนื้อหา วิธีการสอน ตำราเรียน และอุปกรณ์การสอนโดยเสรี	4.07	0.89	ค่อนข้างมาก
9.	จำนวนหน่วยกิตของกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ ควรเพิ่มขึ้นจากที่เป็นอยู่	4.12	1.14	ค่อนข้างมาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
10.	จำนวนชั่วโมงสอนของกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษควรเพิ่มขึ้นจากที่เป็นอยู่	4.56	0.81	มากที่สุด
11.	เนื้อหาวิชาเรียนของกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษควรเพิ่มขึ้นจากที่เป็นอยู่	4.01	1.11	ค่อนข้างมาก
	เฉลี่ย	3.41	0.9	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า โดยเฉลี่ยแล้ว ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาค้นหลักสูตรในระดับมากที่สุดคือ ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนชั่วโมงสอน ส่วนปัญหาที่ผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือปัญหาในโอกาสในการเลือกเนื้อหา วิธีการสอน ตำราเรียน และอุปกรณ์การสอนโดยเสรี จำนวนหน่วยกิต ปริมาณเนื้อหาวิชาที่สอน ส่วนนอกนั้น ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง และโดยเฉลี่ยรวมแล้ว ผู้สอนมีความคิดเห็นเรื่องปัญหาค้นหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรีค่านี้อหวิชาและตำราเรียน ของประชากรประเภทอาจารย์

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษที่จัดให้เรียนสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาเอกอังกฤษ	3.44	0.79	ปานกลาง
2.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษที่จัดให้เรียนเหมาะสมกับวุฒิภาวะและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน	2.93	0.85	ปานกลาง
3.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษที่จัดให้เรียนเหมาะสมกับสภาพและความต้องการของสังคมปัจจุบัน	2.86	0.74	ปานกลาง
4.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษค่านไวยากรณ์มีน้อยกว่าที่ควร	3.57	1.15	ค่อนข้างมาก
5.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษค่านการฟังมีน้อยกว่าที่ควร	3.63	1.14	ค่อนข้างมาก
6.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษค่านการพูดมีน้อยกว่าที่ควร	3.56	1.08	ค่อนข้างมาก
7.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษค่านการอ่านมีน้อยกว่าที่ควร	3.17	1.01	ปานกลาง
8.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษค่านการเขียนมีน้อยกว่าที่ควร	3.27	1.03	ปานกลาง
9.	วิชา Reading III ในชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 ควรเป็นวิชาบังคับ	3.99	1.01	ค่อนข้างมาก
10.	วิชา Literature I ในชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 ควรเป็นวิชาบังคับ	3.98	0.99	ค่อนข้างมาก
11.	เนื้อหาวิชา Writing II มีประโยชน์ ทำให้นักศึกษาสามารถเขียนจดหมายโต้ตอบ เขียนรายงาน จดโน้ตย่อได้	3.50	1.04	ปานกลาง
12.	เนื้อหาวิชา Literature II เป็นวิชาที่ช่วยให้นักศึกษาได้อ่านบทความ เรื่องสั้น นวนิยาย ได้เข้าใจดี	3.48	1.04	ปานกลาง



ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	X̄	S.D.	แปลความ
13.	เนื้อหาวิชา Phonetics ช่วยให้ให้นักศึกษาได้เข้าใจการออกเสียงได้ถูกต้องดีมากขึ้นทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ	3.82	0.93	ค่อนข้างมาก
14.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษที่นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 ได้เรียนทั้งหมดสามารถดัดแปลงไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.09	0.88	ปานกลาง
15.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษสามารถนำไปใช้ในการสอนนักเรียนระดับมัธยมได้	3.32	0.82	ปานกลาง
	เฉลี่ย	3.44	0.97	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยแล้ว ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาค้นเนื้อหาวิชา และตำราเรียน เป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมาก คือ เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษด้านไวยากรณ์ ด้านการฟัง ด้านการพูด มีน้อยกว่าที่ควร วิชา Reading II วิชา Literature I ควรเป็นวิชาบังคับ และการออกเสียงในวิชา Phonetics ส่วนด้านอื่น ๆ ผู้สอนมีความคิดเห็นค้นเนื้อหาวิชาและตำราเรียนว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และโดยเฉลี่ยรวมแล้ว ผู้สอนมีความคิดเห็นค้นเนื้อหาวิชา และตำราเรียน เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี คำนการเรียนการสอน ของประชากรประเภทอาจารย์

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1.	ผู้สอนมีความรู้และเข้าใจการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	3.63	0.75	ค่อนข้างมาก
2.	ผู้สอนได้ใช้วิธีสอนตามวิจารณญาณของตนเอง	3.91	0.91	ค่อนข้างมาก
3.	ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบบรรยาย	2.94	0.98	ปานกลาง
4.	ผู้สอนได้ใช้วิธีสอนแบบผู้สอนหลายคน (Team Teaching)	1.95	0.97	ค่อนข้างน้อย
5.	ผู้สอนให้นักศึกษาทำรายงาน	2.53	0.94	ค่อนข้างน้อย
6.	ผู้สอนใช้กิจกรรมในห้องเรียนเพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน	3.27	0.97	ปานกลาง
7.	ผู้สอนได้อธิบายและสาธิตให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นอย่างดี	3.41	0.97	ปานกลาง
8.	ผู้สอนปราศจากอุปสรรคในการสอน เช่น เสียงรบกวน	2.69	1.10	ปานกลาง
9.	ผู้สอนใช้ภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ในการสอน	2.91	0.99	ปานกลาง
10.	ผู้สอนได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ในการสอน	3.22	0.93	ปานกลาง
11.	ผู้สอนเน้นให้นักเรียนได้สื่อสาร	3.36	0.81	ปานกลาง
12.	ผู้สอนเน้นการเข้าใจและรู้กฎไวยากรณ์	3.20	0.86	ปานกลาง
	เฉลี่ย	3.08	0.93	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 ปรากฏว่า ผู้สอนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาคำนการเรียนการสอนอยู่ในระดับค่อนข้างมากคือ ปัญหาเรื่องความรู้ของผู้สอน และความเข้าใจการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้วิธีสอนตามวิจารณญาณของผู้สอน ส่วนนอกนั้นเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลางและค่อนข้างน้อย และโดยเฉลี่ยรวมแล้วผู้สอนมีความคิดเห็นคำนการเรียนการสอนว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี คำนวณค่าเฉลี่ยของการสอนของประชากรประเภทอาจารย์

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1.	ผู้สอนและนักศึกษาได้ผลิตสื่อการสอนใช้เอง	2.68	0.92	ปานกลาง
2.	ผู้สอนมีความคล่องตัวในการใช้สื่อการสอน	2.90	0.84	ปานกลาง
3.	ผู้สอนเป็นตัวอย่างในการใช้สื่อการสอนให้นักศึกษา	2.89	0.84	ปานกลาง
4.	หนังสือคนคว่านในห้องสมุดมีเพียงพอ	2.58	1.06	ปานกลาง
5.	ผู้สอนเห็นว่าการใช้สื่อการสอนทำให้เสียเวลาและสอนไม่ทัน	2.19	1.06	ค่อนข้างมาก
6.	ผู้สอนได้ใช้กิจกรรมในการสอนแบบสื่อสาร (Communicative Approach)	2.91	1.00	ปานกลาง
7.	ผู้สอนใช้บัตรคำในการสอน	1.87	0.95	ค่อนข้างน้อย
8.	ผู้สอนใช้แผนภาพในการสอน	2.46	1.03	ค่อนข้างน้อย
9.	ผู้สอนใช้แผนภูมิในการสอน	2.41	1.10	ค่อนข้างน้อย
10.	ผู้สอนใช้เกมส์ต่าง ๆ ในการสอน	2.76	1.00	ปานกลาง
11.	ผู้สอนใช้โสตทัศนอุปกรณ์ในการสอน	2.74	0.97	ปานกลาง
12.	ผู้สอนใช้ห้องปฏิบัติการโสตทัศนศึกษาในชั่วโมงภาษาอังกฤษ	2.66	1.14	ปานกลาง
	เฉลี่ย	2.59	1.14	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 ปรากฏว่า ความคิดเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาคำนวณค่าเฉลี่ยของการสอนที่เป็นปัญหาในระดับปานกลางคือ ปัญหาคำนวณการผลิตสื่อการสอนเอง ความคล่องตัวในการใช้สื่อการสอน เป็นตัวอย่างในการใช้สื่อการสอน การค้นคว้าหนังสือในห้องสมุด การใช้กิจกรรมในการสอนแบบสื่อสาร การใช้เกมส์ต่าง ๆ การใช้โสตทัศนอุปกรณ์ในการสอน และการใช้ห้องปฏิบัติการโสตทัศนศึกษา นอกนั้นเป็นปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย และโดยเฉลี่ยรวมแล้วผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาคำนวณค่าเฉลี่ยของการสอนว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการเรียน การสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี ด้านการวัดและ ประเมินผล ของประชากรประเภทอาจารย์

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1.	ผู้สอนมีความรู้ด้านการวัดผลและประเมินผลเป็นอย่างดี	3.17	0.72	ปานกลาง
2.	วิทยาลัยของท่านได้จัดทำแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับ วัดผลวิชาภาษาอังกฤษ	1.90	1.07	ค่อนข้างน้อย
3.	แบบทดสอบครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	3.37	0.97	ปานกลาง
4.	ลักษณะแบบทดสอบเป็นการถามความจำด้านเนื้อหา ที่เรียนโดยตรง	2.62	0.96	ปานกลาง
5.	ลักษณะแบบทดสอบเป็นการถามความจำด้านเนื้อหา วิชาโดยอ้อม เพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดหรือตีความ (Interpretation)	3.44	0.92	ปานกลาง
6.	แบบทดสอบของผู้สอนสามารถจำแนกเด็กเก่ง, ปานกลาง และอ่อน ได้	3.42	0.91	ปานกลาง
7.	คะแนนจากข้อสอบชุดเดียวกัน แต่ใช้สอบ 2 ครั้ง มีลักษณะใกล้เคียงกัน	3.02	1.31	ปานกลาง
8.	วิชาเดียวกันที่มีผู้สอนหลายคน ได้รับการวัดผลร่วมกัน	3.59	1.18	ค่อนข้างมาก
9.	นอกจากการวัดและประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบแล้ว ผู้สอนยังได้ใช้วิธีการวัดผลแบบอื่น ๆ	3.60	0.88	ค่อนข้างมาก
10.	การประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษใช้คะแนนจากแบบ ทดสอบอย่างเดียว	2.14	0.94	ค่อนข้างน้อย
11.	การประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษได้ใช้วิจารณ์ของ ผู้สอนรวมด้วย	3.40	0.96	ปานกลาง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	X̄	S.D.	แปลความ
12.	กรุณาวางกลมจำนวนเกรดที่ผู้สอนภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่ใช้ในการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ	3.50	1.14	ปานกลาง
	เฉลี่ย	3.10	1.02	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 ปรากฏว่า ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผลที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างมากคือ ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลร่วมกันของวิชาที่มีผู้สอนหลายคน และการใช้วิธีการวัดผลอื่น ๆ นอกจากการใช้แบบทดสอบ นอกนั้น เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และค่อนข้างน้อย โดยเฉลี่ยรวมแล้วผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาโทผู้สอน ของประชากรประเภทอาจารย์

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1.	ผู้สอนได้ใช้แนวทางของเอกสารแนะแนวการสอนของ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู ในการเตรียม การสอน	3.38	1.01	ปานกลาง
2.	ก่อนสอน ผู้สอนได้ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษของ วิชาที่จะสอน	4.22	0.84	ค่อนข้างมาก
3.	ก่อนสอน ผู้สอนได้ศึกษาลักษณะเนื้อหาวิชาที่จะสอน	4.24	0.82	ค่อนข้างมาก
4.	ก่อนสอน ผู้สอนได้ศึกษาเอกสารแนะแนวการสอนของ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู	3.87	1.06	ค่อนข้างมาก
5.	ก่อนสอน ผู้สอนได้กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้อย่าง รายวิชาที่จะสอน	3.91	0.92	ค่อนข้างมาก
6.	ก่อนสอน ผู้สอนได้ทำประมวลการสอนรายวิชา	3.33	1.06	ปานกลาง
7.	ผู้สอนได้ใช้วิธีการสอนตามเอกสารแนะแนวการสอน ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู	3.25	0.98	ปานกลาง
8.	หนังสือค้นคว้าในห้องสมุด มีเพียงพอ	3.17	1.26	ปานกลาง
9.	วิทยาลัยมีปัญหาเรื่องงบประมาณสำหรับการจัดซื้อ การสอนภาษาอังกฤษ	2.29	1.01	ค่อนข้างน้อย
10.	ในการวัดผลวิชาภาษาอังกฤษ ผู้สอนสามารถวัดได้ ตรงตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้	3.44	0.69	ปานกลาง
11.	วิทยาลัยของท่านได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการตัดเกรด	2.99	1.23	ปานกลาง
12.	ผู้สอนได้ใช้แนวการวัดผลของเอกสารแนะแนวการสอน ของหน่วยศึกษานิเทศก์	2.88	1.01	ปานกลาง
	เฉลี่ย	3.41	0.99	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 ปรากฏว่า ผู้สอนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาคำถามการเรียนการสอนที่เป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมาก คือ ปัญหาในการศึกษาดัชนีเนื้อหารายวิชา ปัญหาจากการศึกษาเอกสารแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู ปัญหาการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาที่สอน นอกนั้นเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และค่อนข้างน้อย และโดยเฉลี่ยรวมแล้ว ผู้สอนมีปัญหาคำถามการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง



ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี ด้านหลักสูตรของประชากรประเภทนักศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1.	หลักสูตรวิชาเอกภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมดีพอที่จะให้นักศึกษามีความสามารถสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมและมัธยมได้	3.43	0.88	ปานกลาง
2.	หลักสูตรวิชาเอกอังกฤษมีความเหมาะสมดีพอที่จะให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะในการพูด ฟัง อ่าน และเขียน เพื่อสื่อความหมายกับชาวต่างประเทศได้	2.98	0.94	ปานกลาง
3.	หลักสูตรวิชาเอกอังกฤษมีความเหมาะสมดีพอที่จะทำให้นักศึกษาเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	2.90	0.89	ปานกลาง
4.	หลักสูตรวิชาเอกภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมดีพอที่จะทำให้นักศึกษาสามารถเพิ่มพูนความรู้และความเพลิดเพลินจากการศึกษาและการอ่านควยตนเอง	3.04	0.92	ปานกลาง
5.	หลักสูตรวิชาเอกอังกฤษจัดได้เหมาะสมกับสภาพการณ์และความต้องการของสังคมปัจจุบัน	2.93	0.88	ปานกลาง
6.	หลักสูตรวิชาเอกภาษาอังกฤษได้จัดแบ่งรายวิชาเอกไว้สัมพันธ์กัน	3.29	0.85	ปานกลาง
7.	ผู้สอนได้แจ้งจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของแต่ละรายวิชาที่สอนแก่นักศึกษาก่อนทำการสอน	3.21	1.16	ปานกลาง
8.	ปัญหาในโอกาสเลือกเนื้อหา วิธีการสอน ตำราเรียน และอุปกรณ์การสอนโดยเสรี	3.32	1.09	ปานกลาง
9.	จำนวนหน่วยกิตของกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษควรเพิ่มขึ้นจากที่เป็นอยู่	3.60	1.18	ค่อนข้างมาก



ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
10.	จำนวนชั่วโมงสอนของกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้นจากที่เป็นอยู่	3.89	1.10	ค่อนข้างมาก
11.	เนื้อหาวิชาเรียนของกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้นจากที่เป็นอยู่	3.82	1.04	ค่อนข้างมาก
	เฉลี่ย	3.31	0.99	ปานกลาง

จากตารางที่ 19 ปรากฏว่า นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านหลักสูตรที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ ปัญหาด้านจำนวนหน่วยกิต จำนวนชั่วโมงสอน ปริมาณเนื้อหาวิชาเรียน นอกนั้นเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และโดยเฉลี่ยแล้วนักศึกษามีความคิดเห็นว่าปัญหาด้านหลักสูตร เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรีค่านเนื้อหาวิชาและตำราเรียน ของประชากรประเภทนักศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษที่จัดให้เรียนสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาเอกอังกฤษ	3.46	0.87	ปานกลาง
2.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษที่จัดให้เรียนเหมาะสมกับวุฒิภาวะ และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน	3.19	0.92	ปานกลาง
3.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษที่จัดให้เรียนเหมาะสมกับสภาพและความต้องการของสังคมปัจจุบัน	2.93	0.93	ปานกลาง
4.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษค่านไวยากรณ์มีน้อยกว่าที่ควร	3.37	1.09	ปานกลาง
5.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษค่านการฟังมีน้อยกว่าที่ควร	3.47	1.16	ปานกลาง
6.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษค่านการพูดมีน้อยกว่าที่ควร	3.44	1.24	ปานกลาง
7.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษค่านการอ่านมีน้อยกว่าที่ควร	3.27	1.04	ปานกลาง
8.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษค่านการเขียนมีน้อยกว่าที่ควร	3.24	0.98	ปานกลาง
9.	วิชา Reading III ในชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 ควรเป็นวิชาบังคับ	3.94	1.04	ค่อนข้างมาก
10.	วิชา Literature I ในชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 ควรเป็นวิชาบังคับ	3.87	1.12	ค่อนข้างมาก
11.	เนื้อหาวิชา Writing II มีประโยชน์ ทำให้นักศึกษาสามารถเขียนจดหมายโต้ตอบ เขียนรายงาน จุดโน้ตย่อได้ดี	3.65	1.06	ค่อนข้างมาก
12.	เนื้อหาวิชา Literature II เป็นวิชาที่ช่วยให้นักศึกษาได้อ่านบทความ เรื่องสั้น นวนิยาย ได้เข้าใจดี	3.58	0.96	ค่อนข้างมาก

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
13.	เนื้อหา Phonetics ช่วยให้'นักศึกษาได้เข้าใจการออกเสียงได้ถูกต้องดี'มากทั้งทาง'คำ'นทฤษฎีและปฏิบัติ	4.08	0.98	ค่อนข้างมาก
14.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษที่'นักศึกษาระดับปริญญาตรีปี'ที่ 1 ได้เรียนทั้งหมดสามารถ'ดัดแปลงไปใช้'ในชีวิตประจำวันได้	3.23	0.96	ปานกลาง
15.	เนื้อหาวิชาเอกอังกฤษสามารถนำไปใช้ในการสอน'นักเรียนระดับมัธยม'ได้	3.59	0.84	ค่อนข้างมาก
	เฉลี่ย	3.49	1.01	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 ปรากฏว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาค้นเนื้อหาวิชา และตำราเรียน ที่เป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมาก คือปัญหาวิชา Reading III และวิชา Literature I ซึ่งควรเป็นวิชาบังคับ และปัญหาจากวิชา Writing II และวิชา Literature II และการออกเสียงในวิชา Phonetics จนถึงปัญหาการนำเนื้อหาวิชาไปใช้สอนในระดับมัธยมศึกษา นอกนั้นเป็นปัญหาในระดับปานกลาง และโดยเฉลี่ยรวมแล้วนักศึกษามีความคิดเห็นว่าปัญหาค้นเนื้อหาวิชาและตำราเรียน เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี ด้านการเรียนการสอน ของประชากรประเภทนักศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{x}	S.D.	แปลความ
1.	ผู้สอนมีความรู้และเข้าใจการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	3.49	1.13	ปานกลาง
2.	ผู้สอนได้ใช้วิธีสอนตามวิจารณญาณของตนเอง	3.54	1.11	ปานกลาง
3.	ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบบรรยาย	3.45	1.21	ปานกลาง
4.	ผู้สอนได้ใช้วิธีสอนแบบผู้สอนหลายคน (Team Teaching)	2.20	1.23	ค่อนข้างน้อย
5.	ผู้สอนให้นักศึกษาทำรายงาน	3.06	1.16	ปานกลาง
6.	ผู้สอนใช้กิจกรรมในห้องเรียนเพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน	2.76	1.10	ปานกลาง
7.	ผู้สอนโคอธบายและสาธิตให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นอย่างดี	3.00	1.05	ปานกลาง
8.	ผู้สอนปราศจากอุปสรรคในการสอน เช่น เสียงรบกวน	2.28	1.12	ค่อนข้างน้อย
9.	ผู้สอนได้ใช้ภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ในการสอน	3.04	1.20	ปานกลาง
10.	ผู้สอนได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ในการสอน	3.08	1.09	ปานกลาง
11.	ผู้สอนเน้นให้นักเรียนได้สื่อสาร	2.94	1.00	ปานกลาง
12.	ผู้สอนเน้นการเข้าใจและรู้กฎไวยากรณ์	1.13	1.02	ปานกลาง
	เฉลี่ย	3.04	1.12	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 ปรากฏว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียนการสอนว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกด้าน ที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยคือ ปัญหาการใช้วิธีสอนแบบผู้สอนหลายคน และปัญหาจากเสียงรบกวน และโดยเฉลี่ยรวมแล้ว นักศึกษาเห็นว่าปัญหาด้านการเรียนการสอนเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี คำนวณการสอบของประชากรประเภทนักศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1.	ผู้สอนและนักศึกษาได้ผลิตสื่อการสอนใช้เอง	2.44	1.14	ค่อนข้างน้อย
2.	ผู้สอนมีความคล่องตัวในการใช้สื่อการสอน	2.89	1.09	ปานกลาง
3.	ผู้สอนเป็นตัวอย่างในการใช้สื่อการสอนให้แก่ นักศึกษา	2.74	1.05	ปานกลาง
4.	หนังสือคนคว่านในห้องสมุด มีเพียงพอ	2.70	1.13	ปานกลาง
5.	ผู้สอนเห็นว่าการใช้สื่อการสอนทำให้เสียเวลาและ สอนไม่ทัน	2.51	1.15	ค่อนข้างน้อย
6.	ผู้สอนได้ใช้กิจกรรมในการสอนแบบสื่อสาร (Communicative Approach)	2.61	1.04	ปานกลาง
7.	ผู้สอนใช้บัตรคำในการสอน	1.84	1.06	ค่อนข้างน้อย
8.	ผู้สอนใช้แผนภาพในการสอน	2.04	1.08	ค่อนข้างน้อย
9.	ผู้สอนใช้แผนภูมิในการสอน	2.01	1.05	ค่อนข้างน้อย
10.	ผู้สอนใช้เกมส์ต่าง ๆ ในการสอน	2.30	1.09	ค่อนข้างน้อย
11.	ผู้สอนใช้โสตทัศนูปกรณ์ในการสอน	2.43	1.07	ค่อนข้างน้อย
12.	ผู้สอนใช้ห้องปฏิบัติการโสตทัศนศึกษาในชั่วโมง ภาษาอังกฤษ	2.23	1.10	ค่อนข้างน้อย
	เฉลี่ย	2.40	1.09	ค่อนข้างน้อย

จากตารางที่ 13 ปรากฏว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาคำนวณการสอบที่เป็นปัญหาในระดับปานกลาง คือ ปัญหาความคล่องตัวในการใช้สื่อการสอน การเป็นตัวอย่างในการใช้สื่อการสอนแก่นักศึกษา การค้นคว่านในห้องสมุด และปัญหาจากการเสียเวลาในการใช้สื่อ นอกนั้นนักศึกษามีความคิดเห็นเป็นปัญหาค่อนข้างน้อย และโดยเฉลี่ยรวมแล้ว นักศึกษาเห็นว่า ปัญหาคำนวณการใช้สื่อการสอนเป็นปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน วิชาเอกอังกฤษระดับปริญญาตรี ด้านการวัดและประเมินผล ของประชากรประเภทนักศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1.	ผู้สอนมีความรู้ด้านการวัดผลและประเมินผลเป็นอย่างดี	3.26	0.98	ปานกลาง
2.	วิทยาลัยของท่านได้จัดทำแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับวัดผลวิชาภาษาอังกฤษ	2.49	1.08	ค่อนข้างน้อย
3.	แบบทดสอบครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	3.04	1.03	ปานกลาง
4.	ลักษณะแบบทดสอบเป็นการถามความจำค่านเนื้อหาที่เรียนโดยตรง	3.10	1.05	ปานกลาง
5.	ลักษณะแบบทดสอบเป็นการถามความจำค่านเนื้อหาวิชาโดยอ้อม เพื่อฝึกให้นักเรียนรู้จักคิด หรือตีความ (Interpretation)	3.23	0.94	ปานกลาง
6.	แบบทดสอบของผู้สอนสามารถจำแนกเด็กเก่ง, ปานกลาง และอ่อน ได้	3.09	1.05	ปานกลาง
7.	คะแนนจากข้อสอบชุดเดียวกัน แต่ใช้สอบ 2 ครั้ง มีลักษณะใกล้เคียงกัน	2.99	1.09	ปานกลาง
8.	วิชาเดียวกันที่มีผู้สอนหลายคน ได้รับการวัดผลร่วมกัน	2.79	1.20	ปานกลาง
9.	นอกจากการวัดและประเมินผล โดยใช้แบบทดสอบแล้วผู้สอนยังได้ใช้วิธีการวัดผลแบบอื่น ๆ	3.06	1.09	ปานกลาง
10.	การประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษใช้คะแนนจากแบบทดสอบอย่างเดียว	2.68	1.11	ปานกลาง
11.	การประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ ได้ใช้วิจารณ์จากผู้สอนรวมควย	3.27	1.08	ปานกลาง

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
12.	ครูวางกลมจำนวนเกรดที่ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ใช้ในการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ	2.91	1.01	ปานกลาง
	เฉลี่ย	2.99	1.06	ปานกลาง

จากตารางที่ 14 นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ส่วนใหญ่เป็นปัญหาในระดับปานกลาง และโดยเฉลี่ยแล้ว นักศึกษาก็เห็นว่าปัญหาด้านการวัดและประเมินผล เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15. การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษ ของประชากรประเภทอาจารย์และประชากรประเภทนักศึกษา

ลำดับที่	ข้อความ	อาจารย์		นักศึกษา		Z
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ด้านหลักสูตร	3.41	0.9	3.31	0.99	1.49
2.	ด้านเนื้อหาวิชาและตำราเรียน	3.44	0.97	3.49	1.01	1.10
3.	ด้านการเรียนการสอน	3.08	0.93	3.04	1.12	2.61*
4.	ด้านสื่อการสอน	2.59	0.99	2.40	1.09	1.31
5.	ด้านการวัดผล	3.10	1.02	2.99	1.06	2.03*

* p .05

จากตารางที่ 15. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษระหว่างอาจารย์และนักศึกษา ปรากฏว่า อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นในด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชาและตำราเรียน สื่อการสอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนในด้าน การเรียนการสอน การวัดผล อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ศูนย์วิจัยเพื่อพัฒนาวิชาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชากรประเภทอาจารย์ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน วิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรีในวิทยาลัยครู สามารถรวบรวมและสรุปความได้ดังนี้

ด้านหลักสูตร

ประชากรประเภทอาจารย์ ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า หลักสูตรบรรจุวิชาภาษาอังกฤษน้อยเกินไป เมื่อเปรียบเทียบกับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิชาส่วนใหญ่ตามหลักสูตรของกรมการฝึกหัดครู จะเป็นวิชาการศึกษา ควรจะลดวิชาการศึกษาลง เพราะเคยเรียนมาแล้วในระดับ ป.กศ. สูง มิฉะนั้นนักศึกษาที่จบจากวิทยาลัยครูจะมีลักษณะที่สอนเป็นแต่ไม่มีความรู้ที่จะสอน การสอนควรเน้นด้านนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการสอนเด็กประถมและมีชมในภาคหน้า ดังนั้น จึงควรเพิ่มหลักสูตรด้านไวยากรณ์ให้มากขึ้น แต่เท่าที่เป็นอยู่ได้บรรจุวิชาไวยากรณ์ให้นักศึกษาเรียนน้อยมาก ทั้งที่นักศึกษาส่วนใหญ่ยังอ่อนวิชาไวยากรณ์ และจำเป็นต้องไปสอนเด็กประถมและมีชมศึกษาด้านไวยากรณ์ นอกจากนั้นหลักสูตร เอกภาษาอังกฤษวางไว้สูงกว่าระดับ และพื้นความรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยครู ที่ส่วนใหญ่มักจะมีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษไม่คือนักมาแต่เดิมแล้ว ทำให้วิชายาก ๆ ที่กำหนดให้นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จ

อาจารย์ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า วิชาแต่ละวิชาที่กำหนดไว้ 2 ชั่วโมง เป็นส่วนมากนั้น ไม่เพียงพอที่จะทำการสอนให้ได้ผลดี ต้องเร่งรัดในการสอนให้จบ ควรจะเพิ่มเป็นวิชาละ 3-4 ชั่วโมง หลักสูตรควรเน้นด้านฟังและพูด ให้มากขึ้น เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดทักษะด้านนี้ ควรมีการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน เพื่อฟื้นฟูความรู้ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น เป็นแบบไม่นับหน่วยกิต (Non-Credit) อาจารย์บางท่านเสนอว่าวิชาภาษาอังกฤษ 103, 104, 105, 371, 372 และ 381 ควรเป็นวิชาบังคับ

ด้านเนื้อหาวิชาและตำรา

อาจารย์ส่วนใหญ่ ให้ความเห็นต่องันว่า มีปัญหาด้านตำราเรียน ซึ่งอาจารย์ต้องเสียเวลาจัดหา ค้นคว้า มาพิมพ์เป็นเอกสารแจก ซึ่งนักเรียนมักจะทำหาย และไม่สามารถพิมพ์ล่วงหน้านาน ๆ ไว้ให้นักศึกษาได้เตรียมการเรียนไว้ล่วงหน้าได้

นอกจากนั้น การจัดเตรียมตำรามักไม่ค่อย เพราะใช้เวลาน้อยในภาคเรียนนั่นเอง ตำราของอาจารย์แต่ละคนก็ไม่เหมือนกัน บางคนอาจจัดทำไม่ได้มาตรฐาน หรือเนื้อหาอาจไม่ครอบคลุมตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ควรจะให้มีการร่วมมือกัน ระหว่างวิทยาลัยเพื่อจัดทำตำราเรียนให้ตรงตามหลักสูตร และเป็นมาตรฐานเดียวกันทั้ง 36 แห่ง หรืออาจจัดทำหลายเล่ม เพื่อให้มีโอกาสดูเลือกใช้ตามที่เห็นควร หรือมีฉะนั้นหน่วยศึกษานิเทศก์ควรช่วยเหลือในการจัดทำตำราเรียนสำหรับวิชาต่าง ๆ ไว้ให้พร้อม เพื่อให้อาจารย์นำไปใช้ได้ทันที ปัญหาที่อาจารย์ที่อยู่ห่างไกลเมืองหลวงประสบปัญหามาก เพราะไม่อาจจัดซื้อตำราเรียนที่พอใจจะใช้สอน หรือใช้ในการศึกษาประกอบการสอนได้ โดยเฉพาะตำราต่างประเทศ และตำราเหล่านั้นก็ไม่มีให้ค้นคว้าในห้องสมุด เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ ตำราที่จัดซื้อมีราคาแพงมาก

เนื้อหาวิชาค่านิชาการศึกษาร่วมกัน ควรคัดออกแล้วนำจำนวนชั่วโมงที่เหลือบรรจุเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษแทน จะมีประโยชน์มากกว่า

คำแนะนำอีกประการหนึ่งคือ การจัดสัมมนาอาจารย์ที่มีประสบการณ์ตรงในการสอนรายวิชาต่าง ๆ และนำผลของการสัมมนาไปปรับปรุงเนื้อหาในแต่ละรายวิชานั้น ๆ ส่วนการแก้ไขนักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษไม่ดี แต่ก็เลือกเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ควรจะมีวิชาภาษาอังกฤษวิชาหนึ่ง เพื่อทดสอบระดับความรู้ของนักศึกษา (remedial course) และผู้สอนจะได้แนะนำให้นักศึกษาเปลี่ยนไปเรียนวิชาโทภาษาอังกฤษแทนวิชาเอกภาษาอังกฤษ

สำหรับการวิจารณ์เนื้อหาวิชา ส่วนใหญ่แนะนำว่า ควรให้มีลักษณะเนื้อหาให้เรียนรู้แบบลึกซึ่งจะดีกว่าแบบกว้าง ๆ

ด้านการเรียนการสอน

อาจารย์ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า การสอบคัดเลือกเข้าเรียนเอกอังกฤษโดยไม่จำกัดวิชาเอกที่ตนเคยเรียนมา และมักสอบได้เพราะไม่มีคู่แข่งนั้น ทำให้มาตรฐานของผู้เรียนต่ำมาก ผู้เรียนมักเลือกสอบวิชาเอกอังกฤษ เพราะรู้ว่าคู่แข่งน้อย และเมื่อไม่มีคู่แข่ง ทางวิทยาลัยจึงรับหมด ซึ่งเป็นปัญหาต่อการเรียนการสอนในภายหลัง นอกจากนี้

การรับนักศึกษาภายหลังสถาบันอื่น ๆ ทำให้ได้นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดี ไม่สามารถเรียนรู้ตามหลักสูตรของสภาการฝึกหัดครูให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพได้ จึงเกิด ความท้อถอย การเรียนการสอนไม่ได้ผล ผู้ที่จบการศึกษาก็ไม่มีมาตรฐาน ซึ่งอาจกล่าวได้ ว่า หลักสูตรกำหนดเนื้อหาวิชายากเกินระดับที่นักศึกษาจะเรียนให้ประสบผลสำเร็จได้ อาจารย์วิทยาลัยครูยุทธหลายท่านยอมรับว่า ได้ใช้การบรรยายเป็นส่วนใหญ่ และมักไม่ได้พูด ภาษาอังกฤษกับนักศึกษา เพราะนักศึกษาน้อยคนที่ จะเข้าใจ แต่อาจารย์จำนวนมากได้แจ้ง ว่า ใช้ภาษาอังกฤษสอนในห้องเรียนเพื่อให้ นักศึกษาเคยชินกับสำเนียงการฟัง

ควรมีการจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมนักศึกษาที่ไม่เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาเอกหรือวิชาโทมาก่อน เพื่อที่จะช่วยให้พื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษดีขึ้น และได้มาตรฐาน มากขึ้น และการจัดเรียงลำดับวิชาที่เรียนควรเรียงจากง่ายไปหายาก ไม่ใช่เรียงจากยาก ไปทาง่าย ฉะนั้น ผู้จัดการเรียงลำดับวิชาต่าง ๆ ก่อนหลังเพื่อให้ นักศึกษาได้เรียนนั้น ควรคำนึงถึงความยากง่ายของเนื้อหาวิชาในการเรียนการสอนด้วย

การฝึกพูดในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีน้อยมาก ไม่สอดคล้องกับสภาพ ความเป็นจริง วิชาทักษะการพูด (oral) มีจำนวนเวลา 1 ชั่วโมง 1 หน่วยกิต ทั้งที่ เป็นวิชาที่สำคัญที่จะใช้สื่อสารโดยตรง กับชาวต่างประเทศ และสามารถใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวันได้ดี แต่วิชาวรรณคดี (Literature) กลับบังคับเรียนถึง 4 หน่วยกิต 4 ชั่วโมง ซึ่งเป็นวิชาที่ใช้ประโยชน์ตามสภาพความเป็นจริงได้น้อยมาก

คานส์ื่อการสอน

ควรมีสูนย์บริการสื่อการสอนสำหรับให้แต่ละวิทยาลัยทำการขอยืมใช้ โดยจัดทำ เป็นเอกสารแจกไปตามวิทยาลัยต่าง ๆ ถึงรายการสื่อการสอนว่า มีอะไรบ้าง ส่วนใน วิทยาลัยควรมีเจ้าหน้าที่ประจำห้องปฏิบัติการทางภาษา เพื่อความคล่องตัวในการใช้ เพราะ สภาพที่เป็นอยู่ของทั้งแผนกโสตทัศนศึกษา ตลอดจน นอกจากนั้นควรมีการจัดอบรมเพื่อผลิต อุปกรณ์การสอนไว้ใช้เพื่อการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ เช่น จัดทำแผ่นโปร่งใสเป็น รายวิชา เพื่อประกอบการสอน จัดทำเทปประกอบบทเรียน เป็นต้น

คำถามการวัดผลและประเมินผล

สภาพการวัดผลในปัจจุบันของการสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษ ขึ้นอยู่กับผู้สอน การวัดผลไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน มิได้มีการจัดทำข้อสอบเป็นข้อสอบมาตรฐาน ดังนั้น จึงควรอย่างยิ่งที่จะกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลให้รัดกุมกว่าที่เป็นอยู่ ควรมีการจัด อบรมการวัดผลและประเมินผล โดยเฉพาะแก่อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเสนอแนะตัวอย่าง ข้อสอบที่ดี ซึ่งก็ควรเป็นหน้าที่ของหน่วยศึกษานิเทศก์ ที่จะรับผิดชอบโดยตรง

อาจารย์หลายท่านได้เสนอความคิดเห็น ให้มีการแลกเปลี่ยนข้อสอบของแต่ละ วิทยาลัย เพื่อเป็นการศึกษาข้อสอบของซึ่งกันและกัน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชากรประเภทนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหา การเรียนการสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรีในวิทยาลัยครู สามารถรวบรวม และสรุปความได้ดังนี้

คำถามหลักสูตร

นักศึกษาส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็น เช่นเดียวกับประชากรประเภทอาจารย์ว่า เนื้อหาคำวชิษาเอกภาษาอังกฤษมีน้อยเกินไป หลักสูตรส่วนใหญ่ไปเน้นด้านการศึกษา ซึ่ง ตามความเป็นจริงแล้ว ความรู้ด้านวิชาเอกภาษาอังกฤษควรมีความสำคัญกว่าวิชาการด้าน การศึกษา

นักศึกษาได้วิจารณ์ว่า ผู้สอนมักเร่งสอนให้จบเพราะจำนวนชั่วโมงเรียนวิชาละ 2 ชั่วโมง นั้นน้อยเกินไป ทำให้นักศึกษาเรียนไม่เข้าใจ โดยเฉพาะนักศึกษาที่เรียนไม่ดี อยู่แล้ว นักศึกษาบางคนให้ความเห็นว่า เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษระดับ ค.บ. ในวิทยาลัย ครู เรียนน้อยกว่าระดับ ป.กศ. สูง อีก และเมื่อเปรียบเทียบกับวิชาโทแล้ว เนื้อหาของ หลักสูตรที่บรรจุให้เรียนยิ่งน้อยกว่าเสียอีก

นักศึกษาต้องการให้ตัดวิชาการศึกษาที่ซ้ำซ้อนกัน และเรียนมาแล้วในระดับ ป.กศ. และ ป.กศ.สูง ออก แล้วบรรจุเนื้อหาวิชาทักษะการพูด (Oral) แทน เพื่อ นักศึกษา จะสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารสนทนากับชาวต่างประเทศได้ การฝึกทักษะ คำน ฟัง-พูด ควรจะให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน หลักสูตรควรเน้นด้านนำไปใช้

ประโยชน์ในการสอนด้วยทั้งประณและมัธยม แต่ปรากฏว่า วิชาไวยากรณ์มีน้อย ควรจะเพิ่ม เนื้อหาวิชาไวยากรณ์มากกว่าสภาพปัจจุบัน

ค่านเนื้อหาวิชาและตำราเรียน

นักศึกษาส่วนมากให้ความคิดเห็น ตำราเรียนมีน้อย ไม่เพียงพอที่จะใช้ศึกษา ค้นคว้าประกอบการเรียนการสอน ตำราที่ได้รับจากอาจารย์คือ เอกสารแจกเป็นแผ่น ไม่สวยงาม เก็บไว้นานไม่ได้เพราะกระดาษไม่ดีพอ ไม่มีรูปภาพประกอบที่จะทำให้หน้าสนใจ น่าอ่าน และน่าคิดว่า ควรอย่างยิ่งที่จะมีการแลกตำราวิชาต่าง ๆ ของวิทยาลัยครูอื่น ๆ เก็บไว้ในห้องสมุด เพื่อไว้สำหรับนักศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมให้ละเอียดมากขึ้น ตำราที่นำมาใช้สอนมักเป็นตำราเก่า ๆ เนื้อหาบางที่ก็ง่ายเกินไป บางครั้งก็ยากเกินไป ความรู้ที่นำมาสอนควร เน้นค่านการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งค่านการสอนและใช้ในชีวิตประจำวัน หนังสืออ่านประกอบไม่มีมากพอที่จะทำให้ให้นักศึกษาแตกฉานในวิชาภาษาอังกฤษ

ค่านการเรียนการสอน

นักศึกษาวិชาการผู้สอนว่า บางท่านก็ไม่ได้เตรียมการสอน บางท่านก็เตรียมมาดี ผู้สอนหลายท่านยังใช้อารมณ์ ไม่ฟังเหตุผลของนักศึกษา และลำเอียงเฉพาะนักศึกษาที่ชอบ หรือที่เรียนเก่ง ทำให้นักศึกษาที่เรียนไม่ค่น้อยใจและท้อถอยในการเรียน ผู้สอนควรเตรียม การสอนมาเป็นอย่างดีทุกครั้ง วิธีสอนนั้นนักศึกษาแจ้งว่า/ส่วนใหญ่บรรยาย อธิบายไปตาม เอกสารที่แจก น้อยคนที่จะมีฉายภาพยนต์ หนังสืออ่านประกอบ หรือพาไปทัศนศึกษานอก สถานที่ ควรอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะพยายามค่นคว้าวิธีการสอนใหม่ ๆ ในการสอน เช่น แบ่ง เป็นกลุ่ม ให้นักเรียนคิดหาเหตุผล มีโซผู้สอนเป็นผู้ให้แต่ฝ่ายเดียว เป็นต้น ผู้สอนควรเน้น การแสดงออกให้มาก ๆ โดยเฉพาะในค่านการพูด ควรมุ่งค่านการฝึกทักษะให้มาก ๆ ใน บางวิชา การกำหนดผู้สอนยังไม่เหมาะสมในการสอนวิชานั้น ควรอย่างยิ่งที่หัวหน้าภาคาภาษาอังกฤษค่นึงถึงค่วย นักศึกษาต้องการให้มีการเร้าความสนใจของนักเรียนมากกว่านี้ ควร ปรับปรุงค่วยวิธีการจัดอบรมวิธีการสอนใหม่ ๆ ให้แก่อาจารย์ผู้สอนเป็นประจำ

ค่านสื่อการสอน

นักศึกษาส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า ผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้อุปกรณ์การสอนเลย หากผู้สอนบางท่านจะใช้สื่อการสอน ก็มักจะเป็นเพียง ห่องปฏิบัตินิทกรใช้น้อยมาก ส่วนใหญ่ใช้เพียงหนังสือ ซอด้ค กระจานคำ นักศึกษาต้องการให้ใช้เพลง เกมส์ และภาพยนตร์ เพื่อที่จะได้นำไปสอนเด็กได้ ผู้สอนไม่เป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อุปกรณ์การสอน

คานการวัดผลและประเมินผล

นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่า การวัดผลมักวัดแต่เพียงคานความจำ ไม่ได้วัดการนำไปใช้ และมักใช้การประเมินผลโดยการสอบอย่างเดียว ซึ่งควรประเมินผลด้วยวิธีหลาย ๆ วิธี ทำการวัดผลขอย ๆ มีคะแนนเก็บมาก ๆ ไม่ควรตัดสินจากคะแนนสอบปลายภาคเป็นส่วนใหญ่ เพราะนักศึกษาอาจทำคะแนนพลาดได้ นักศึกษาหลายท่านต้องการให้วัดความเจริญงอกงามในการเรียนรู้มากกว่าวัดคานความจำ หมายถึงก่อนเข้าเรียนและหลังจากเรียนรูแล้ว ได้เกิดพัฒนาการจากความรู้ที่ได้รับงอกงาม และเป็นประโยชน์แก่ตนเองอาชีพ ตลอดจนสังคมเพียงใด

นักศึกษาจำนวนไม่น้อยแสดงความสงสัยในคะแนนที่ตนได้รับว่าเกรงจะไม่ได้รับความยุติธรรมทั่วถึงจากอาจารย์ผู้สอน ต้องการให้มีความยุติธรรมที่เห็นได้ชัด แม้แต่ในเวลาทดสอบ นักศึกษาหลายคนลอกกันระหว่างทำการสอบ แต่ผู้สอนไม่เห็น ทำให้ความยุติธรรมสูญเสียไป

นักศึกษาต้องการให้ใช้วิธีตัดเกรดแบบอิงกลุ่มมากกว่าอิงเกณฑ์ และเกรดที่ต้องการคือระดับ A B C ต้องการให้ผู้สอนตัดเกรดเพียง 3 เกรดเท่านั้น